

YOL-İŞ ÜYELERİNE AÇIK MEKTUP

Aydınlık Gazetesi, 4 Haziran 2012

Yıldırım Koç

Değerli Arkadaşlar,
1985 yılından 2008 yılı sonlarına kadar (1990 yılı dışında), 22 yıl Yol-İş Eğitim Dairesi Başkanı olarak sizlerle yüzlerce eğitim toplantısı yaptım; birçok mitingi birlikte gerçekleştirdik.

Bu dönemde genel başkanlarınızın, genel sekreterlerinizin ve diğer bazı yöneticilerinizin sizlere okuduğu konuşmaları, basına yaptıkları açıklamaları ben yazdım.

Yol-İş'in mücadelecisi bir geleneği vardı.

Mitinglerde en coşkulu, en kalabalık kitle, Yol-İş üyeleri olurdu.

Türkiye'deki haksızlıklara karşı önce Yol-İş'in sesi yükselirdi.

Sendikal alanda programların geliştirildiği yerlerin başında Yol-İş gelirdi.

Yol-İş, hükümetlerin yanlış uygulamalarına karşı tavır alır, basın toplantıları düzenlerdi.

1995 yılında yaklaşık 120 bin işçiyle greve çıkmıştı. Üye sayısı 150 bin civarındaydı.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın verilerine göre, Yol-İş'in üyesi 35.014'e inmiş.

Bu üyelerin bir bölümü de inşaat işkolunda Yol-İş'in örgütlü olmadığı işyerlerinde çalışıyor.

Yol-İş'in aidat alınan işçi sayısı 32-33 bin düzeyine gerilemiş.

150 binlik Yol-İş nerde, 32 binlik Yol-İş nerde!

Yol-İş'in sesi niçin çıkmıyor?

Yol-İş niçin basında yalnızca yolsuzluk iddialarıyla ilgili olarak yer alıyor?

Nerede Yol-İş'in eylemleri?

Yol-İş'in üye sayısı 30 binlere inmiş; ancak Türk-İş genel kuruluna 33 delegeyle katılabilmek için 117 bin üye üzerinden aidat ödüyor.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın istatistiklerine göre, Türkiye'de 1 milyon 237 bin 803 inşaat işçisi var.

Yol-İş bunların yalnızca 32-33 binini temsil ediyor.

Peki, geriye kalan 1 milyon 200 binden fazla inşaat işçisini örgütlemek için bir çaba gösteriyor mu?

Hayır.

Sizlerin yıllardır ödediğiniz aidatlarla biriken paralar, inşaat işkolundaki 1 milyon 200 binden fazla inşaat işçisinin örgütlenmesi için mi harcanıyor?

Hayır.

Bu paralar mevcut üyeler ve onların ailelerinin çıkarları için mi harcanıyor?

Hayır.

Peki, bu paralar nerelere harcanıyor?

Ankara 10. Asliye Ceza Mahkemesi'nde görülmekte olan Yol-İş davasının iddianamesine bakın. Bu soruların cevaplarını orada göreceksiniz.

İddianamede, genel başkanınız Ramazan Açar hakkında 56 yıla kadar hapis cezası isteniyor.

Muhasebe müdürünüz Mahmut Ballıkaş hakkında istenen ceza, 42 yıla kadar hapis.

Genel sekreteriniz Tefik Özçelik hakkında istenen ceza 28 yıla kadar hapis.

İddialar bunlarla bitmiyor.

Cumhuriyet Savcılığının iddianamesine göre, "gerçeğe aykırı alım ve yanıltıcı düzenlenmiş belgeler ile kayıt dışı ödemeleri gizlemek ve faturalarda tahrifat suçlarının bulunduğu tespitle" bazı faturaların "Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı Kaçakçılık ve Mali Suçlar Soruşturma Bürosuna intikal ettirildiği" belirtiliyor. Yani, bu faturalarla ilgili yeni davalar gündemde. Bu faturalardan Ramazan Açar ve Mahmut Ballıkaş sorumlu tutuluyor.

Kendi sendikanıza sahip çıkamazsanız, kendi aidatlarınızı koruyamazsanız, hiçbir şeye sahip çıkamazsınız.

Genel merkez yöneticilerini telefonla arayın; gazetelere manşet olan haberleri sorun. Bu haberleri niçin tekzip edemediklerini açıklamalarını isteyin.

Şube başkanlarınıza bu iddianameyi, Cumhuriyet Savcılığının görevlendirmesi üzerine üç uzmandan oluşan bilirkişi kurulunun hazırladığı 111 sayfalık bilirkişi kurulu raporunu sorun.

Şube yöneticilerinizden, Yol-İş Denetleme Kurulu'nun 2008 yılında hazırladığı iki raporu isteyin.

Yol-İş davasının 25 Nisan ve 12 Haziran 2012 günlü tutanaklarını talep edin.

Çok zor bir döneme girerken, Yol-İş'e sahip çıkın. Yoksa haklarınıza da sahip çıkamazsınız.

